

Josep Maria Pintó: "La persecució política s'ha de combatre políticament"

written by Mercè Feliu | 23 de setembre de 2018

Josep Maria Pintó (Manresa, 1962), secretari de l'Assemblea Nacional Catalana Manresa

Com sorgeix la iniciativa de personar-se davant la presó de Lledoners?

Tot va començar els dos dies de trasllat dels presos polítics a Lledoners. Un va ser el dia 4 de juliol, amb l'arribada dels dos Jordis i dels consellers Romeva i Junqueras i l'altre va ser el dia 11 de juliol, quan hi van ingressar els consellers Forn, Rull i Turull. Es van difondre convocatòries urgents prèvies, a escala comarcal, per part d'ANC i CDR a les xarxes per tal d'omplir de missatges i de groc el camí d'arribada, així com per a ser presents en el trajecte d'arribada.

Després es van organitzar dues concentracions posteriors a l'ingrés en aquestes dues dates. La primera es va establir uns metres abans d'arribar a la porta d'entrada de la presó, organitzada per l'ANC nacional. La segona ja es va organitzar en els terrenys que queden darrere, a una alçada superior, organitzada per l'ANC nacional, amb la col·laboració de les assemblees territorials de Sant Joan de Vilatorrada i Manresa, així com els CDR de les mateixes poblacions. Totes dues van incloure diversos parlaments d'entitats i partits i hi van ser convocats els mitjans. A partir del dia 11, totes les accions s'han portat a terme en aquest darrer indret, però a iniciativa de diversos col·lectius.

Qui coordina les accions dels sopars i Músics per la Llibertat?

En el cas de la presó de Lledoners no hi ha una estructura

general de coordinació específica. Els sopars que s'hi fan els dimarts al vespre són una iniciativa dels CDR de la Catalunya Central, i són ells els qui s'encarreguen de l'organització i difusió pels canals de difusió propis, a la qual s'han anat afegint moltes altres persones de la comarca.

Pel que fa a les concentracions de Música per la Llibertat el diumenge a la tarda, estan organitzades per un grup de músics que, sota una plataforma amb aquest nom, porten interpretant el Cant dels Ocells cada dia davant dels seus ajuntaments des de l'empresonament dels Jordis, en diverses combinacions d'instruments, a iniciativa d'una noia de Sant Fruitós de Bages. Ja que l'assistència els diumenges a la tarda ha anat en augment fins a arribar a la concentració de milers de persones, ha calgut la col·laboració de força voluntaris a títol individual, provinents en bona part de les territorials d'ANC de la comarca del Bages, sobretot per a les tasques de circulació i aparcament de vehicles i autocars. A les concentracions dels diumenges s'hi han arribat a afegir des d'esbarts dansaires fins a castellers, grallers i altres manifestacions de cultura popular i s'ha anat ampliant el repertori.

Com es difonen les iniciatives?

A part dels canals de comunicació dels CDR, gent organitzada ha creat canals d'informació de les accions i dels canvis que s'hi produeixen. Un d'ells és el de República i Llibertat i l'altre és el d'Omplim Lledoners, a través de Telegram, Twitter i Instagram. A més, es troba en construcció una plataforma de difusió de les iniciatives que es porten a terme a les tres presons, que es diu [Deslliura't](#).

Qui tingui aportacions a fer on s'ha de dirigir?

Qualsevol persona o entitat que vulgui portar a terme alguna acció concreta entorn de la presó de Lledoners ho ha de proposar en primer lloc a l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, atès que els terrenys es troben en aquest terme municipal, per tal d'assegurar que es respecti la normativa,

la seguretat i l'ordre entorn del centre penitenciar i no comprometi la celebració d'altres accions organitzades que s'hi porten a terme periòdicament.

Penseu fer alguna cosa especial durant els judicis?

Aquesta és una decisió que prendrem després de debatre la qüestió, de manera assembleària. En qualsevol cas, entenc que hem d'aprofitar l'ocasió per a contribuir a fer d'altaveu internacional d'uns judicis que sabem que seran una farsa i no tindran cap garantia, perquè s'ha pogut veure com el procediment s'ha portat a terme amb mentides i irregularitats de tot tipus i s'han vulnerat una vegada rere l'altra drets civils i polítics i la inviolabilitat del nostre parlament, que és un superprincipi. Per tant, com a mínim, haurem de fer un esforç diari en difusió durant el judici per posar en evidència l'Estat espanyol davant del món, fins i tot concentrant-nos a les capitals europees. Una altra cosa és la reacció popular de gran rebuig que pot generar el curs dels judicis, fins i tot abans de les sentències.

Per altra banda, els presos polítics serien traslladats a Madrid per a ser presents durant els judicis. Per tant, en aquell moment ja no hi hauria cap acció entorn de les presons catalanes.

Com penseu que es pot canalitzar políticament tota aquesta iniciativa popular?

L'empresonament dels nostres representants polítics ha estat un cop traumàtic per una gran part de la població, ho hem pogut corroborar en les concentracions, sobretot dels primers mesos. Hem observat que, fins i tot gent que no acostumava a mobilitzar-se, ara és fixa en aquestes concentracions al voltant de la presó o en altres accions dedicades als presos i està pendent de les convocatòries. Entenem com a molt positiu que la coordinació de les accions de suport i solidaritat als presos i les famílies, que són necessàries, siguin organitzades per diferents col·lectius, que ja mantenen un nivell de mobilització de relativa baixa intensitat, però

continu.

Dit amb tot el respecte i consideració, si alguna cosa hem de retreure als presos és que durant mesos s'han limitat a una defensa penal quan, si estem d'acord que són presos polítics, hauria calgut una defensa política des de l'inici. La persecució política s'ha de combatre políticament.

A l'ANC Manresa tenim una comissió que es dedica al treball antirepressiu, però el gruix de la nostra feina, mitjançant la resta de comissions, va dirigida a fer pedagogia per a l'apoderament de la sobirania del poble, a organitzar xerrades per al debat republicà i la difusió del discurs de la república, entre altres objectius encaminats a construir la República Catalana.

Hem de canviar la mentalitat del "lluitarem fins que sigueu lliures" pel "lluitarem fins que aquest poble sigui lliure", perquè no hi ha dubte que són ostatges, que l'Estat espanyol els voldrà utilitzar com a moneda de canvi i que no sortiran fins que no implementem la República Catalana i assolim la llibertat completa.

El moviment independentista ha quedat escapçat? Calen nous lideratges?

Escapçar els partits polítics i les entitats independentistes és una de les mesures del marc repressiu imposat per l'Estat espanyol, com la de qualsevol règim totalitari, amb l'objectiu de silenciar la nostra veu.

Estem treballant amb l'horitzó de les eleccions municipals de maig de 2019, perquè entenem que és una oportunitat clara de generar un altre primer d'octubre, però les pròximes setmanes i mesos es produiran moments de tensió que poden donar lloc a l'espurna que provoqui una mobilització permanent.

Som conscients que la victòria l'aconseguirem a partir d'una mobilització ciutadana massiva, que inclogui la desobediència. Mentrestant, considero que estem enmig d'una batalla

estratègica, hem de saber llegir tot allò que està passant i saber jugar les nostres cartes. Hem de fer compatible la dignitat amb la responsabilitat.

No crec que siguin necessaris nous lideratges. El que ens cal són persones compromeses de debò i fins al final amb la llibertat d'aquest poble, que demostra que ni tan sols la maquinària pesant de tot un estat ens afebleix, com s'ha demostrat a l'última Diada i que una vegada ens han escapçat un lideratge, en surt un de més fort.

L'actual lideratge de l'ANC per part de l'Elisenda Paluzie personalment crec que n'és un cas claríssim i un exemple a seguir.